

Sürgündeki hanedan yeleri maietlerini temin edebilmek için çalışmak mecburiyetinde kaldılar. Ancak bir meslek ve kariyerleri yoktu. Bu insanlar, herhangi bir i yapmak için yetitirilmemiti. ehzâdeler askerdi ki bu da ecnebi bir memlekette hiçbir kıymet ifade etmiyordu. Sermayeleri bulunmadığı için i kuramayan hanedan ferdlerinin resmî vazife almalarına da diplomatik münâsebetlerin bozulabileceğı tehdidi ile Ankara mâni oldu. oğı haymatlos (vatansız) olduğı için, birkaç lisân bildikleri halde, tahsilleri olsa bile, her mesleğı icra etmeleri kanunen mümkün değıldi. Memuriyete girmelerini, zenginlerle evlenmelerini Ankara engellemeye çalışıyordu. İsmi ve askerlik diplomasının ie yaramadığı gurbette, para getirecek tek şey, bir enstrüman almaktı. Nice ehzâdeler, kafelerde ingene algıcılar gibi çalgıcılık yaparak ekmek parası temin etmeye çalıştılar.

Kantarcılık, hamallık, taksi ofrlğ, mezarlık bekiliğı, müzede biletilik, seyyar satıcılık, bulaıkılık yaparak maietini çıkarmaya çalışan hanedan efrâdı çoktur. Elinde avcundakini satıp tüketen Aye Sultan, “**Allâh, sabredenlerle beraberdir**” meâlindeki “**İnnallâhe maassâbirîn**” âyet-i kerimesini eliyle beze iler, oğı bunları geceleri sokaklarda ve metroda satardı. Yaşlılar bunu da yapamadılar. Gençler, olur olmaz evliliklere razı oldu. Gece pazarlardaki çürük meyve ve sebzeleri toplayan hanedan ferdleri vardı. Bunu herkesten saklarlar; kimsenin kendilerine acımasını istemezlerdi. Nitekim “kaplan sırtı için en tahammül edilmez yk, merhâmettir.” çocuklar, ayağı büyüdükçe ayakkabılarının ucu kesilerek idare ederdi. ehzâde Ahmed Nuri Efendi, bir parkta açlıktan lm olarak bulundu. ehzâde Abdürrahim Efendi, sefâlete dayanamayarak intihâr etti. Mediha Sultan’ın belediye yardımı ile geçinen torunu Hadice Sâmi de bu sıkıntılar sebebiyle pencereden atlamak suretiyle hayatına son verdi. Nâciye Sultan hatıralarında der ki: “Yabancı başka hanedanlar, sürgün ihtimâlini düşünerek, memleket dışında ihtiyaçlarını sağılayacak tedbirleri almış olabilirlerdi. Biz ise, hârite ihtiyat parası bulundurmayı hiçbir zaman aklımızdan geirmemitik...”

(Prof Ekrem Buğra Ekinci, Sürgündeki Hanedan)